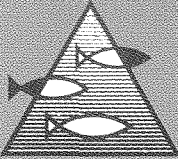


HAVFORSKNINGS **nytt**



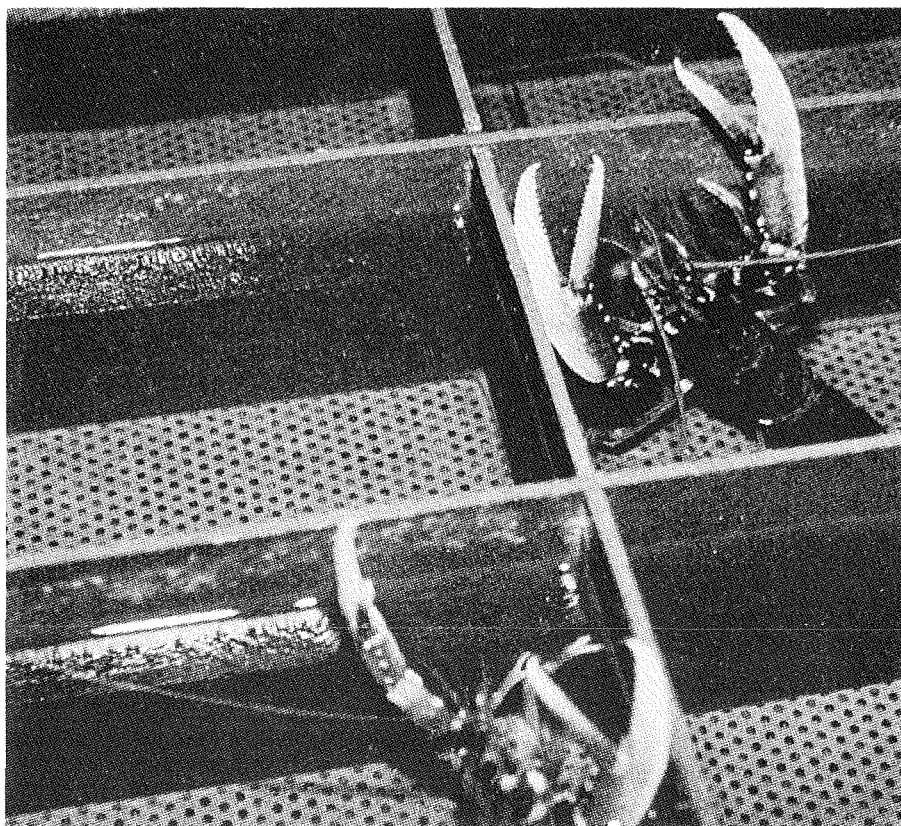
Nr. 23-1991

Havbruk:
Hummer

7 OKT. 1991

OPPTIL 80.000 HUMMER ÅRLIG PÅ HAVBEITE

De ville hummerbestander svekkes stadig og er i dag sårbar for lokal utryddelse. Havforskningsinstituttet arbeider for å styrke truede bestander av denne verdifulle dyrearten ved å sette hummerryngel ut i sjøen. Hummerutsettingene inngår i det statlige forskningsprogrammet «PUSH» (Program for utvikling og stimulering av havbeite) og drives i samarbeid med lokale fiskarlag. Utsettingene skjer fra fire områder fra Flødevigen ved Arendal i sør til Nord-Møre i nord. Fra og med 1991 vil årlig opp til 80.000 hummerryngel klekkes, merkes, settes ut og følges opp. Utsettingene blir basert på genetiske undersøkelser for å unngå uønskete påvirkninger.



Den utsatte hummeren har vært lett å gjenkjenne på de to sakseklørene. Hummeren som produseres nå vil utvikle både sakseklo og gripeklo. Fra 1991 vil 50.000 til 80.000 hummerryngel settes ut hvert år. Foto Tom N. Pedersen.

Svekkede hummerbestander

Grunnet sterkt svekkede hummerbestander er ikke lenger hummerfiske egnet som inntektskilde. Dette fører til at markedet er underdekket og hummeren høyt priset. Intensivt oppdrett av hummer er ingen god løsning selv om det biologisk sett byr på få problemer. I kommersiell skala blir hummeroppdrett for dyrt og plasskrevende.

Havforskningsinstituttets hummerprogram

Hummer på havbeite kan bidra til å bygge opp hummerbestanden igjen. Dette er ideen bak havforskningsinstituttets hummerprogram som startet i 1988 med NFFR-prosjektet «Kultivering av hummer». Prosjektets formål var å undersøke mulighetene til å utnytte oppdrettethummerryngel til å styrke de naturlige bestander. I 1990 bidro det statlige forskningsprogrammet

«PUSH» til å intensivere havbeiteforskningen på hummer, og i 1991 er hele arbeidet finansiert av dette programmet. I regi av PUSH vil Havforskningsinstituttet være ansvarlig for årlige utsettinger fram til 1995.

Hummerlarver lever farlig

Havforskningsinstituttet fanger inn rognhummer og lar hummeren klekke eggene sine med industrielt kjølevann som varmekilde. På denne måten overlever en stor del av larvene den kritiske, svømmende fasen. Når larvene er blitt så store at de er mindre utsatt for rovdyr, settes de tilbake i sjøen, fortrinnsvis på samme lokalitet som mordyrene kom fra, for å unngå uønskede påvirkninger.

Utsettingene

Merket og utsatt hummer vokser fra 5 cm til 18–20 cm på 2–3 år i sjøen. Da utgjør de mer enn halvparten av all innfanget hummer i sin størrelsesgruppe. Utsettingene har tydelig styrket den lokale hummerbestanden.

Storutsettinger tok til i 1990 ved at 20.000 hummeryngel ble merket og satt ut i sjøen. Kort akklimatisering (maksimum 60 minutter) mellom transport og utsetting virker positivt på hum-

merens atferd. Storskalautsettingen av akklimatisert hummer i kald sjø ga således ingen målbar dødelighet etter utsettingen.

Over 50.000 hummerunger ble produsert på Kyrksæterøra i 1990. Disse er satt ut i 1991. Det samme antallet er under produksjon i 1991 for utsettelse i 1992.

Utsettingene skjer fra fire områder fra Flødevigen ved Arendal i sør til Sunnmøre i nord. Fra 1991 vil årlig 50.000 til 80.000 hummeryngel klekkes, merkes, settes ut og følges opp.

English summary

The wild lobsterstocks are continuously diminishing and are at present sensitive to local extermination. The Institute of Marine Research tries to build up threatened stocks of this valuable species through releases of lobster fry. The lobster releases are a part of the governmental sea ranching programme (PUSH), and is run in cooperation with local fishermen organisations. There are releases at four sites from Flødevigen near Arendal in the south to the north of County Møre and Romsdal. From 1991 80.000 lobster fry will be released yearly, and continuously surveyed.

Kontaktperson: Gro I. van der Meeren, Austevoll havbruksstasjon, Tlf. 05-38 03 92, Fax. 05-38 03 92
Finansiering: PUSH-programmet